

eller godt, og det var Forholdet til Indenrigsministeriet. Justits- og Udenrigsministerium — godt Samarbejde; Indenrigsministeriet — trykkende. Denne af det ærede Medlem ofte fremhævede Modsetning viser mig een Ting, nemlig at det ærede Medlem, naar han udtaler Erhvervenes Opfattelse, viser meget større Villighed til at tjene Statssamfundet end til at tjene Folkesamfundet. Det ærede Medlem som Repræsentant for Erhvervene yder beredvillig Staten sin Tjeneste. Han modtager til Gengæld ogsaa betydelig Statshjælp. Staten har hjulpet Erhvervene, og Erhvervene har hjulpet Staten. Men Folkesamfundets Krav, Folkesamfundets Krav om, at Erhvervenes Interesser skal indbyrdes afstemmes, og at den af Forholdene nødvendiggjorte rettelige Afvejning mellem Forbrug og Frembringelse overvaages — for den vil det ærede Medlem ikke nær saa gerne bøje sig. Dér ydes der jo heller ikke saa meget Gengæld som af Justitsministeriet og Udenrigsministeriet. Jeg vil alligevel sige til det ærede Medlem, at ligesom Udenrigsministeriets og Justitsministeriets Samarbejde med Erhvervene for at betrygge deres Forhold har været den nødvendige Betingelse for, at Indenrigsministeriets Virksomhed kunde gennemføres, har denne Virksomhed selv været en uomgængelig Betingelse for, at de to andre Ministerier kunde yde Erhvervene Støtte i deres Erhvervspolitik. Uden Prisregulering, uden Forsyning og Fordeling vilde det ikke have været muligt at gennemføre den Politik, der gav Erhvervene 3 gode Aar til at imødegaa de vanskelige Tider.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) gik derefter over til at søge at paavise, at Statens Varetagelse af sine Sager var ringere end den Varetagelse af økonomiske Affærer, der var overtaget af de private. Det ærede Medlem indførte straks et Eksempel: Den Gang den skærpede Undervandsbaadskrig indtraadte i Februar dette Aar, viste der sig det ejendommelige Forhold, at vi her i Landet ikke havde nævneværdige Kvantiteter af Korn, men at alle andre Foderstoffer, som man havde ladet det private Erhverv beholde Indførselen af, var til Stede i rigelig Mængde; der var Masser af Foderkager, men intet Korn. Maa jeg dvæle et Øjeblik herved for at vise Urigtigheden af det ærede Medlems Opfattelse. For det første havde Staten aldeles ikke overtaget hele Kornhandelen; Hvedeimporten laa tværtimod efter udtrykkelig Aftale med Møllerne i Møllernes

egne Hænder. De havde forpligtet sig til at forsyne Landet med Hvede i tilstrækkelig Grad de to sidste Aar, og de har gjort det under akkurat samme Vilkaar, som Statens Indførsel har maattet virke under, under stigende Vanskeligheder. Derfor oplevede man ogsaa, at da vi naaede til 1. Februar, var der forholdsvis lidt fremmed Hvede her i Landet, Hvede, som det private Initiativ havde haft al Frihed til at arbejde med. Det er ingen Bebrejdelse mod Møllerne i den Anledning, de har gjort deres fulde Pligt efter Aftalen, men de mødte Vanskeligheder, som var større end deres Evne.

Men jeg vil dvæle lidt ved, hvorledes det forholder sig med Majstilførselen, thi det giver et ganske interessant Indblik i, hvorledes det forholder sig med det private Initiativ under Forhold som de nuværende. Først skal jeg sige til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, at vel er det rigtigt, at der den 1. Februar var større Mængder Kager end Majs her i Landet; men det skyldes blandt andet følgende Forhold, som det ærede Medlem sikkert kan skaffe sig Underretning om, hvis han ikke allerede har det, nemlig at de købmændsmæssige Forhold vedrørende Kager og Korn ligger forskelligt med Hensyn til, paa hvilket Tidspunkt Indkøb bør finde Sted. Derefter vil det ærede Medlem, hvis han følger Tiden efter 1. Februar, komme til at se, at i denne Periode, fra Februar og indtil Indførselen fuldkomment standsede ved Beslutning af krigsførende Magter, indførtes der mere end dobbelt saa meget Majs som Kager her til Landet: Majs, indført ved Regeringsforanstaltninger, Kager indførte af de private. Og naar man gør hele Høstaaret op, vil det vise sig, at der er mere Majs indført ved Statsmedvirkning end Kager indført af de private her til Landet. Den Omstændighed, at der den 1. Februar var en Mangel paa Majs i Forhold til Kager, er fuldt udlignet ved efterfølgende Indførsel. Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem, at naar han siger følgende: Hvis Regeringen havde haft samme Mulighed som Spritfabrikkerne for at tilføre Landet Majs, havde det set anderledes ud — saa siger han virkelig Ting, som ikke sømmer sig for en paa Erhvervslivets Omraade saa kyndig Mand. Under Statskontrol er indført 10 Gange saa meget Majs her til Landet som af Spritfabrikkerne.

Maa jeg dernæst have Lov at sige, hvorledes det forholder sig med Statens Varetagelse af Majsimporten. Staten har jo i Henhold til tidligere Aftaler en lang